

Russian Revolution Centenary: Reflections on the 21st Century.

26th -29th October 2017 Corinth, Greece.

Important historical anniversaries are good reasons to consciously reconsider history and observe the lessons from historical experience. The Russian Revolution was a series of major historical events in Russia in the year 1917 that not only marked the history of this country, but had also a decisive influence throughout modern world history. It is often described as one of the greatest historical events of humankind.

For some, the Russian Revolution of 1917 was a crucial milestone in the long and arduous course of humanity's seek to achieve the ideals of freedom from humankind's oppression and exploitation. Others see it as a disastrous development that had a negative impact in the world.

On the centenary of the revolution, it is time to boldly evaluate its achievements, its contradictions, its difficulties, its errors, and its transformative influence not only in former USSR but also to the whole world. It's time again to reflect on the possibilities to create a world where humans are not exploited, a society of equality and freedom.

This year is also the sesquicentennial of the publication of Marx's Capital/ Volume 1 (1867). Given the influence of Marx's work in the Russian Revolution, this conference wants to elaborate on Marx's scientific human theory and the need to revitalize a revolutionary theory for a revolutionary praxis.

THURSDAY 26TH OCTOBER

18.00 pm

Inaugural ceremony

Registration

Greetings from the Dean of University of Peloponnese, the Ambassador of Cuba, the Ambassador of Venezuela, the Regional Director of Peloponnese, the Mayor Of Corinth, the Mayor of Nafplio, Boris Kagalitsky.

Choir of the Panteio University.

Buffet Reception

FRIDAY 27TH OCTOBER

Session 1. 10.00 -11.30

Amphitheater

The revolutionary condition

Chair: Helena Sheehan

Maria Nikolakaki

“Reflection on the revolutionary moment: a dialectic materialist approach”.

Stavros Mauroudeas

“The Political Economy of the early Soviet Union: policies and problems”.

Stratos Georgoulas

“The issue of crime and law and the need for a solution after the October Revolution. The case of Pashukanis”.

Session 2. 12.00-13.30

Amphitheater

Educating the revolution

Chair: Ana Dinerstein

Helena Sheehan

“Political Education in the 20th and 21st Centuries: From the International Lenin School to Left Forum and Facebook”.

Ravi Kumar

“Revolution and education in India”

Cassie Earl

“ ‘Learnin’ ‘bout a revolution sounds, like a whisper’: Can Higher Education can help?”.

Session 3. 14.00-15.30

Amphitheater

Russian Revolution and the global imagery

Chair: Stratos Georgoulas

Eric Selbin

“What’s Left of the Russian Revolution’s Global Imaginary at 100:
China and Cuba in an Era of Resurgent Revolution and (New) Authoritarian
Revanchism”.

Kenneth Surin

“Authoritarian Populism As Counter-Revolution: Stuart Hall On Thatcherism”.

Dimitris Lascaris

"Chrystia Freeland, Ukrainian Nationalism and the New Anti-Russian Hysteria in
Canadian Foreign Policy".

Session 4. 16.00-17.30

Amphitheater

Revolutionary struggles today in Colombia-Uganda-Lesvos-Turkey

Chair Kenneth Surin

Salim Nabi

“Revolutionary Refugee: The Case of Lesbos”

İbrahim Sarıkaya

“Reflections on the Cultural Turn in Labor Historiography of Turkey”.

Vikash Tandon

“Decolonize the mind in Uganda”.

Oliver Dodd

“The Social Setting of the ELN, and Peace in Colombia”

Room A

Η Επαναστατική Στιγμή

Προεδρείο: Βένιος Αγγελόπουλος

Ελένη Μαυρούλη-Αλέξανδρος Μινωτάκης

“Χθες ήταν νωρίς, αύριο θα είναι αργά: Αντικειμενικές συνθήκες και υποκειμενικός παράγοντας, μια διαλεκτική σχέση”.

Βέρα Ξηρόπητα

“Η επαναστατική στιγμή”.

Χρηστος Μιάμης

“Η επαναστατική στιγμή”.

Session 5. 18.00-20.00

Amphitheater

Book presentation *Το πάνελ θα είναι στα ελληνικά*

“Greek capitalism in crisis: Marxist Analyses, London: Routledge by Mavroudeas S. (ed.)”

Chair: Μαρία Νικολακάκη

Σταύρος Μαυρουδέας, Δημοφάνης Παπαδάτος, Χρήστος Παπαθεοδώρου, Διονύσης Γράβαρης

SATURDAY 28TH OCTOBER

Excursion to Ancient Corinth, Mycenae, Nafplio (lunch offered by the Municipality of Nafplio) and ancient theatre of Epidavros.

SUNDAY 29th October

Session 7. 10.00-11.30

Amphitheater

Aspects of the revolutionary idea

Chair: Cassie Earl

Nikos Potamianos

“Nationalism, Internationalism and Anti-war Mobilization in Greece, 1912–1924: the Turmoil of the 1910s, the Impact of the Russian Revolution and the Emergence of Communist Politics”.

Giannis Ninos

“Aspects of Communism and the "Essential Contradiction": Understanding Communism in the Era of the New Technologies”.

Bartosz Wójcik

“The Dialectical Revolution: Lenin on Hegel”.

Room A

Επανάσταση και Αντεπανάσταση

Chair Κώστας Ήσυχος

Σκαλιδάκης Γιάννης

“Επανάσταση και αντεπανάσταση στην ιστοριογραφία της Ρωσικής Επανάστασης”

Σωτηρόπουλος Γιώργος

“Between Utopia and Reality: Justice in the Russian Revolution”.

Christos Avramidis - Giorgos Gkalpas

“Ο διαρκής Οκτώβρης του Τάσου Λειβαδίτη: Ποιητική μιας επανάστασης που χάνεται”.

Session 8. 11.45- 13.15

Amphitheater

Η Οκτωβριανή επανάσταση και η ελπίδα της ανθρωπότητας

Προεδρείο: Βένιος Αγγελόπουλος

Μηλιος Γιάννης

“Η Οκτωβριανή Επανάσταση και το ζήτημα της στρατηγικής για τον κομμουνισμό”.

Μαυροειδής Παναγιώτης - Μηνακάκης Βασίλης

“Από την επαναστατική εποποιία στην αντίστροφη μετάβαση. Ανιχνεύοντας της αιτίες της ήττας του Οκτώβρη” .

Πατέλης Δημήτρης

“Η Οκτωβριανή Επανάσταση ως η κορυφαία των πρώιμων σοσιαλιστικών επαναστάσεων και η σημασία της για τις επερχόμενες νικηφόρες επαναστάσεις”.

Session 9. 13.30-15.30

Amphitheater

Memorial 50 years of Che’s death.

Chair: Maria Nikolakaki

Documentary of Thimios Kakos: "Te encuentre Che".

Carlos Calica Ferrer- Marta Dias

Ana Dinerstein "The one and thousand struggles in XX Century Argentina".

Θα υπάρχει και μετάφραση στα Ελληνικά

Session 10. 15.45- 17.30

Amphitheater

Book presentation *Panel in Greek with translation*

The Syriza wave, by Helena Sheehan.

Chair Sissy Velissariou

Panel with: John Milios, Kostas Isihos, Panagiotis Mavroidis, Eleni Portaliou, Stratos Georgoulas.

Session 6.

Amphitheater

17.45- 19.00

Book presentation

Η Ρώσικη Επανάσταση και ο Πρώιμος Σοσιαλισμός στη λογική της Ιστορίας,
συλλογικό έργο με κείμενα των Βίκτορ Αλεξέγιεβιτς Βαζιούλιν, Μανόλη Δαφέρμου,
Γιώργου Κακαρίνου, Δημήτρη Κούλου και Δημήτρη Πατέλη.

Πάνελ: Δημήτρης Πατέλης, Τριαντάφυλλος Μειμάρης.

Room A

Book presentation

Έτος ένα της Ρωσικής επανάστασης: Βίκτωρ Σερζ

Πανελ: Λέναδρος Μπόλαρης Χρήστος Κεφαλής

ABSTRACTS

Russian Revolution Centenary: Reflections on the 21st Century''

Christos Avramidis - Giorgos Gkalpas

Independent researchers

Greece

Η Οκτωβριανή επανάσταση δεν άλλαξε απλά την εξουσία και την οικονομική δομή της Ρωσίας. Για δισεκατομμύρια ανθρώπους, άλλαξε ολόκληρο τον κόσμο τους. Τους έδωσε προοπτική και ένα νόημα.

Στον κατακερματισμένο κόσμο της αναδύμενης νεωτερικότητας που αλλάζει και...τρομάζει υπήρξε ξανά μια αρχή εδραίωσης των πραγμάτων. Η Επανάσταση αποτέλεσε όλους Εκείνους, το «υποκείμενο που υποτίθεται ότι γνωρίζει». Εκατομμύρια εμπνεύστηκαν και προσπάθησαν να κάνουν τις δικές τους επαναστάσεις. Οι πιο πολλοί αργά ή γρήγορα έχασαν, όπως σιγά σιγά και η Οκτωβριανή επανάσταση. Οι βεβαιότητες εξαρθρώθηκαν. Το νόημα Χάθηκε. Και όταν συμβαίνει αυτό, υπάρχει πάντοτε ένας τραυματικός πυρήνας αλλά και ένας πυρήνας βαθιά δημιουργικός. Αυτός του Υποκειμένου που ψάχνει να αρθρώσει μια νέα αφήγηση για τον κόσμο. Αναμετρείται με όλα όσα είχε αποκλείσει. Με την ήττα, τα λάθη, τις ενοχές, ακόμα και τον Θεό. Αυτές τις διαδρομές, αυτούς τους παράλληλους δρόμους, μπορούμε να τους δούμε στην πιο γοητευτική τους μορφή, όπως αποτυπώθηκαν στην λογοτεχνία. Έτσι, στην παρούσα εργασία, θα προσεγγίσουμε τις καμπές της επαναστατικής διαδικασίας που ξεκίνησε με το συμβάν της Οκτωβριανής Επανάστασης μέσα από το έργο δύο μεγάλων ποιητών που εμπνεύστηκαν και αφιέρωσαν το έργο τους σε αυτήν. Του Τάσου Λειβαδίτη και του Γιάννη Ρίτσου. Θα αποπειραθούμε, λοιπόν να φωτίσουμε πλευρές της υποκειμενικότητας που αναδύεται τελικά με την ήττα της επανάστασης και να αναλύσουμε μια ολόκληρη εποχή που γεννιέται μετά τον στίχο «Αντίο Λοιπόν, ας

ανοίξουμε τις ομπρέλες μας και ας προσπεράσουμε βιαστικά, το τέλος μιας εποχής». Θα χρησιμοποιήσουμε τα μεθοδολογικά εργαλεία της Λακανικής πολιτικής σκέψης, καθώς και του Μαρξισμού, καθώς θα αναμετρηθούμε με το έργο των δύο μεγάλων ποιητών.

The one and thousand struggles in XX Century Argentina

Ana-Cecilia Dinerstein

In this paper, I discuss how revolutionary praxis was transformed over 100 year in Argentina in the Twentieth Century. My argument is that revolutionary praxis unfolds within its own historical, socioeconomic and political context. The latter is not external (as in objective conditions) to the revolutionary praxis, but internal to it. Be it the law, the state, money, existing organizations, or institutions, the context mediates and shapes the *form* in which revolutionary praxis emerges and develops, including the idea of revolutionary praxis itself.

By looking at the argentine case, I aim to show how revolutionary praxis changed over 100 years vis-à-vis the transformations in capital accumulation and the form of the state. The lesson is that revolutionary praxis must not be conceived of as an abstract utopia, in abstraction to concrete struggles. Abstract utopia performs as collective imaginations that will be realised in the future, when the expected conditions arise. Concrete utopia 'is a praxis-oriented category' (Levitas, 1997: 70), i.e. a process at work that involves 'no transcendence' (Bloch, 1971: 41). It is in this concrete process of resistance at the grassroots and not in the heads of the revolutionaries, that the revolutionary praxis of today must be found, like it happened in Russia 100 years ago.

Revolutionary struggles today

The Social Setting of the ELN, and Peace in Colombia

Oliver Dodd

Biography: Currently a Masters student at the University of Nottingham in England, and due to start a PhD here on the structural setting of the recent peace negotiations in Colombia, from 2018. I have spent five months as a participant observer with both political and military wings of the National Liberation Army, in the countryside and mountains of Colombia.

This paper suggests that the Colombian government is not especially interested in reaching a peace deal with the National Liberation Army of Colombia (ELN). Whereas the counter-insurgency strategy pursued by the Colombian State has been celebrated as a “success-story”, based on evidence gathered after having spent five months as a participant observer with the National Liberation Army of Colombia (ELN), this research will argue that military advances against the rebels have not been followed by efforts to properly address the grievances behind the civil war. I will argue that too much emphasis has been placed on making inroads on the armed strength of the ELN, against the reality of a social setting that has actually sustained rebel numbers. In fact, the predominant counter-insurgency strategy has integrated civilian and military efforts in the fight against revolutionaries in a way that criminalizes the legitimate expression of left-wing identities, an important reason for the half-century civil war in the first instance. Additionally, it will be held that the ELN emphasizes a unique political strategy that the Colombian counter-insurgency project has failed to capture, due to the decades old’ focus on the Revolutionary Armed Forces of Colombia (FARC). Thus, it will be pointed out that the ELN has more bargaining power for negotiation than the Colombian government is willing to admit. Contrary to commentators, the movement has the freedom to choose from a number of alternate strategies, and need not negotiate with ruling elites from a position of obvious weakness.

‘Learnin’ ‘bout a revolution sounds, like a whisper’:

Can Higher Education can help?

Cassie Earl

University of Bristol, UK

In the current socio-political climate, formal education has become a force for the reproduction of capitalist ideals and moved a huge distance from the idea of education as a public good. Because of this distance from the original ideal of higher education, a pendulum swing is needed to counter the anti-intellectual culture in much higher education organisation. Therefore, this presentation addresses such questions as: Is higher education any longer what bell hooks called a ‘space of radical possibility’, if indeed, it ever was? What conditions can we carve out in this increasingly neoliberal space to teach revolutionary forms of education? Have students become so anesthetised to critical thought and radical imagining that higher education cannot be reclaimed as a space for learning about a revolutionary future? These, and other, questions will be explored in this presentation which is based on research being carried out for Cassie’s new book ‘Developing the Unruly Subject in Higher Education: Students, Learning, and Dissent’, including interviews with students and educational activists. The presentation explores what tactics need to be employed by higher education teachers to ensure that students are willing and able to accept forms of radical openness and critical, revolutionary thinking in order to secure a future that moves toward equity and a social commons commensurate with human hope and dignity.

Bio: Cassie Earl is a lecturer in Education at the University of Bristol UK, after many years in community education, theatre and research she came into higher education after a PhD focussed on the pedagogical dimensions of the London Occupy Movement. With a long background in popular education and activism, Cassie now endures the daily struggle of working in a prestigious ‘Russell Group’ institution by agitating with students and being subversive.

The issue of crime and law and the need for a solution after the October Revolution. The case of Pashukanis.

Stratos Georgoulas

Evgeny Pashukanis was an imaginative Marxist, the most imaginative to appear among Soviet scientists of law immediately after the October Revolution. For Westerners

Pashukanis works have a fascination, because they trace the evolution of his thought as he tried to bring to bear his sense of what was needed programmatically upon the doctrines as he understood them.

In the present we outline the importance of a question confronted but unanswered in Pashukanis' project (and unaddressed, in our time). How, precisely, are we to understand the historical configuration of state and law in social formations where capitalist property has been abolished but where communism has by no means yet been achieved? How are we to resolve the apparent paradox that the legal practices of most, if not all, social formations dominated by the political rule of the proletariat have included the form, and very often the content, of the legal rules typically associated with capitalist models of production?

**"Chrystia Freeland, Ukrainian Nationalism
and the New Anti-Russian Hysteria in Canadian Foreign Policy."**

Dimitris Lascaris

Chrystia Freeland, a former business reporter for the Financial Times and Reuters, was recently appointed as Canada's Foreign Minister. Ms. Freeland's roots lie in the Western Ukraine. Her paternal grandfather, Michael Chomiak, was recently revealed to have been a Nazi collaborator. When these revelations emerged, Ms. Freeland initially denied the allegations and accused the Russian government of being behind a smear campaign, but the revelations were ultimately proven to be true. In the interim, Ms. Freeland has accumulated a record of unequivocal support for the right-wing nationalists who now govern the Ukraine, as well as unabashed hostility toward the Russian government. This paper explores whether Ms. Freeland's Ukrainian nationalism and her anti-Russia perspective are in the interests of the Canadians whom she was elected to represent.

**Από την επαναστατική εποποιία στην αντίστροφη μετάβαση
Ανιχνεύοντας της αιτίες της ήττας του Οκτώβρη**

Μαυροειδής Παναγιώτης - Μηνακάκης Βασίλης

Από την επαναστατική εποποιία στην αντίστροφη μετάβαση Ανιχνεύοντας της αιτίες της ήττας του Οκτώβρη Μαυροειδής Παναγιώτης - Μηνακάκης Βασίλης Το κείμενο επιχειρεί να προσεγγίσει τις αιτίες που οδήγησαν από την εποποιία της Οκτωβριανής Επανάστασης στον εκφυλισμό, την αστική αναγέννηση και τη δυσφήμιση του κομμουνισμού. Αναπτύσσονται πλευρές σχετικά με τα όρια που έθεταν α) το επίπεδο ανάπτυξης του καπιταλισμού στη Ρωσία, β) η αποτυχία των επαναστατικών προσπαθειών στις αναπτυγμένες χώρες της Δύσης (ειδικά στην Γερμανία) και γ) η αντεπαναστατική αντίδραση του εντός και εκτός Ρωσίας αστικού κόσμου (εμφύλιος πόλεμος και ιμπεριαλιστική επέμβαση). Κυρίως, όμως, η προσοχή εστιάζεται στην ανάδειξη των αντιφάσεων οι οποίες ενυπήρχαν στις απαντήσεις που δόθηκαν από το κόμμα των Μπολσεβίκων σε κρίσιμα και πρωτόγνωρα ερωτήματα που έθετε η επαναστατική διαδικασία. Ιδιαίτερα επιχειρείται να αναδειχτούν εκείνες οι πλευρές των απαντήσεων οι οποίες εμπεριείχαν την τάση ακύρωσης της δυναμικής που άνοιξε ο Οκτώβρης και οδήγησαν στη διαμόρφωση αρχικά ενός ιδιόμορφου εκμεταλλευτικού καθεστώτος και στην πορεία μιας ανοιχτά καπιταλιστικής κοινωνίας.

‘The Political Economy of the early Soviet Union: policies and problems’

Stavros Mavroudeas

Dept. of Economics
University of Macedonia

This paper analyses the grave economic problems that the young Soviet state faced and the economic policies implemented in order to solve them. It examines the economic situation that the young Soviet state inherited from Tsarist Russia as well as the long civil war. It presents the policies that were adopted in order to surpass these problems and advance the aim of the October Revolution, that is the transition to a socialist economy. Additionally, it surveys the political-economic debates during that period. Last, it evaluates the outcome of this course.

Χθες ήταν νωρίς, αύριο θα είναι αργά: Αντικειμενικές συνθήκες και υποκειμενικός παράγοντας, μια διαλεκτική σχέση

Ελένη Μαυρούλη-Αλέξανδρος Μινωτάκης

Πάντειο Πανεπιστήμιο Πολιτικών και Κοινωνικών Επιστημών Εθνικό

Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών

Κάτοχος Διδακτορικού Υποψήφιος Διδάκτορας

Ελλάδα

Κατά τους Μαρξ και Ένγκελς «...όχι η κριτική αλλά η επανάσταση είναι η κινητήρια δύναμη της ιστορίας, και επίσης της θρησκείας, της φιλοσοφίας και κάθε άλλης θεωρίας.» (Μαρξ Κ. - Ένγκελς Φρ., Η γερμανική ιδεολογία, Εκδ. Gutenberg, 1997, Τόμος Ι, σελ. 87 – 88)

Η παρέμβαση αυτή φιλοδοξεί να επανέλθει στις βασικές παραμέτρους που τίθενται από τους Μαρξ και Ένγκελς, ως προς την εξέλιξη της ανθρώπινης ιστορίας, και κατ' επέκταση της επιλογής της ιστορικής στιγμής της επανάστασης για την ανατροπή του καπιταλιστικού συστήματος και τη χειραφέτηση του ανθρώπου και της κοινωνίας. Θα παρουσιαστεί συνοπτικά η θέση για τη σχέση αντικειμενικών - υποκειμενικών συνθηκών, που καταλήγει στο συμπέρασμα ότι για να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις για την ανατροπή του καπιταλιστικού συστήματος θα πρέπει οι αντικειμενικές οικονομικές συνθήκες να βρίσκονται σε διαρκή διαλεκτική σχέση με τον υποκειμενικό

παράγοντα, δηλαδή με το επίπεδο συνειδητοποίησης, πολιτικής οργάνωσης, θέλησης του προλεταριάτου.

Πρόκειται για μια σχέση λεπτής ισορροπίας, που εκτείνεται και στη διαδικασία διαμόρφωσης επαναστατικής συνείδησης καθώς, κατά τη μαρξιστική σκέψη, διαλεκτική είναι και η σχέση «είναι» - «συνείδησης», θέση εξαιρετικά κομβική στην ανάδειξη του προλεταριάτου σε φορέα καθολικής χειραφέτησης της κοινωνίας. Στο έργο του ο Μαρξ ενίοτε μοιάζει να προκρίνει ως καθοριστικό τον αντικειμενικό παράγοντα και άλλοτε τον υποκειμενικό, πυροδοτώντας ποικίλες συζητήσεις, διαφωνίες, ερμηνείες είτε υπέρ του ενός είτε του άλλου. Θα γίνει προσπάθεια μέσα από την παρουσίαση της άποψης του Λένιν, ως κύριου θεωρητικού της Οκτωβριανής, και της προσέγγισης του Λούκατς που αφιέρωσε χρόνο στην έννοια της Augenblick να εξαχθούν όσο το δυνατόν χρησιμότερα συμπεράσματα και για το σήμερα.

Η Οκτωβριανή Επανάσταση και το ζήτημα της στρατηγικής για τον κομμουνισμό

Γιάννης Μηλιός¹

Η Ρώσικη Επανάσταση προσφέρεται πάντα για άντληση συμπερασμάτων αναφορικά με τη στρατηγική της Αριστεράς, αλλά και τη μαρξιστική θεωρία. Αυτός είναι και ο λόγος που διαρκώς διατυπώνονται «αφηγήσεις» που επιχειρούν να απαξιώσουν την Οκτωβριανή Επανάσταση, να την παρουσιάσουν σαν «πραξικόπημα» ή έστω σαν μια παρωχημένη πλέον στρατηγική «εξ εφόδου κατάληψης της εξουσίας».

Όμως, η «κατάληψη των Χειμερινών Ανακτόρων» δεν ήταν «έφοδος» ενός προϋπάρχοντος στρατού, που οικοδομήθηκε σε κοινωνικό και πολιτικό κενό. Ήταν η μοναδική ιστορικά εφικτή ευκαιρία «να αλλάξει ο κόσμος». Στις επαναστατικές συνθήκες μεταξύ Φεβρουαρίου και Οκτωβρίου οι ηγέτες των μπολσεβίκων,

1

Καθηγητής Πολιτικής Οικονομίας στο Ε.Μ. Πολυτεχνείο.

παράλληλα με την επαναστατική τους δράση, διατύπωσαν ορισμένες από τις πιο πυκνές σελίδες της μαρξιστικής θεωρίας του κράτους και της κοινωνικής επανάστασης.

Προϋπόθεση για την κατάληψη της εξουσίας από τους εργαζομένους είναι η «συντριβή» του καπιταλιστικού κράτους και η δημιουργία ενός νέου τύπου κρατικού θεσμικού πλαισίου, στόχος του οποίου είναι ο σταδιακός μαρasmus αυτού του ίδιου του κράτους και κάθε εξουσίας, *ο κομμουνισμός ως αταξική κοινωνία*: Η εργατική εξουσία, ο σοσιαλισμός, δεν αποτελεί «καθεστώς», αλλά επαναστατική φάση μετάβασης από τον καπιταλισμό στον κομμουνισμό.

Το γιατί η στρατηγική αυτή κοινωνικής απελευθέρωσης ηττήθηκε «από τα μέσα» αποτελεί ένα διαφορετικό κεφάλαιο της θεωρίας (και της ιστορίας). Καμίας μάχης η έκβαση δεν είναι προδιαγραμμένη. Εντούτοις, η ιστορική παρακαταθήκη της Οκτωβριανής Επανάστασης για την Αριστερά είναι αναντικατάστατη. Σε θεωρητικό επίπεδο, η μαρξιστική θεωρία του κράτους, της πολιτικής εξουσίας του κεφαλαίου της ιμπεριαλιστικής αλυσίδας, του σοσιαλισμού και του κομμουνισμού δεν μπορούν να αναπτυχθούν παρά αντλώντας συμπεράσματα (και) από την Οκτωβριανή Επανάσταση.

"Russian Revolution Centenary: Reflections on the 21st Century"

Η επαναστατική στιγμή

Χρήστος Μιάμης

Πάντειο Πανεπιστήμιο

Υποψήφιος Διδάκτορας Πολιτικής Επιστήμης και Ιστορίας

Ελλάδα

Η Οκτωβριανή Επανάσταση αποτέλεσε τη δυναμική όσμωση και συνέργεια του δεσπόζοντος κοινωνικού αιτήματος υπέρβασης του πρότερου καθεστώτος πολιτικής και οικονομικής κυριαρχίας με την πολιτική βούληση της εργατικής τάξης να μετουσιωθεί το αίτημα αυτής της απαγκίστρωσης, από πρωτόλεια άρνηση του νοσηρά τετελεσμένου, σε εκκωφαντική κατάφαση σε μια αδήριτη και ταυτόχρονα αδιανόητη εμβολή στο συνεχές της κανονικότητας.

Δεν επρόκειτο για μια μεσσιανική ανάδυση της κατάλληλης επαναστατικής

στιγμής, που συναντάται συχνά είτε ως μια απροσδόκητη γέννηση από το κεφάλι του Δία, είτε ως απόρροια μιας μακρόσυρτης διαδικασίας -κυρίως- ποσοτικής συσσώρευσης όλων εκείνων των προϋποθέσεων που δύνανται να προκαλέσουν της υπέρβαση της καπιταλιστικής κοσμολογίας. Η Οκτωβριανή επανάσταση αποτέλεσε την διάψευση της οικτρά θετικιστικής γεωμετρίας της επανάστασης όπως και την διαπόμπευση της επαναστατικής στιγμής ως ενός οργασμικού διονυσιακού συμβάντος.

Ακριβώς γιατί, η επαναστατική στιγμή δεν συνιστά αφενός την έλλογη εξέλιξη των ανειρήνευτων εσωτερικών αντιφάσεων του καπιταλισμού, ενώ αφετέρου δεν πραγματώνεται με την ηθικοπλαστική φιγούρα του εργάτη με την ρομφαία της δικαιοσύνης ανά χείρας, ως η απεικονιστική επιβεβαίωση του αποστολικού ρόλου της εργατικής τάξης.

"Με μια τέτοια διδασκαλία η τάξη ξέχασε το μίσος όσο και το πνεύμα θυσίας. Γιατί τρέφονται και τα δυο από την εικόνα των υποδουλωμένων προγόνων και όχι από το ιδανικό των απελευθερωμένων εγγονών " . Πρόκειται για μια ανερμάτιστη ωδή στην θεολογική εκδοχή της ορθής επαναστατικής στιγμής, όπου η εργατική τάξη στην -διαδεδομένη εικονοκλαστική παραμυθία- αναμένει να την αδράξει. Ωστόσο η ορθή επαναστατική στιγμή δεν υφίσταται, ακριβώς γιατί δεν υπάρχει. Πρόκειται για μια θεώρηση που εκλαμβάνει τον ιστορικό χρόνο που παρήλθε με τρόπο δεδομένο, ως αυτός να κυφόρησε με τρόπο αναπόδραστο τις αντικειμενικές προϋποθέσεις μιας μελλοντικής έλευσης, που εκλαμβάνεται επίσης ως δεδομένη, ως αποτέλεσμα και εξαιτίας των προϋποθέσεων που ήδη υπήρξαν, ως ένα πεπερασμένο παρόν που εξήλθε του ορίζοντα του παρόντος ιστορικού χρόνου.

Η βασική επιδίωξη λοιπόν συνίσταται, στο να προταχθεί η αδιανόητη δυναμική που διέπει το δίπολο συντελεσμένου και μη συντελεσμένου γεγονότος, συντελεσμένης και μη συντελεσμένης ιστορίας, ώστε ο καπιταλισμός ως ένα διαρκές πραγματοποιήσιμο γεγονός, να κατανοηθεί ως μια πραγματικότητα ενδεχόμενα διηνεκής , ενδεχόμενα θνησιγενής. Η επαναστατική στιγμή, δηλαδή η χωρική και χρονική διάρρηξη της καπιταλιστικής κυριαρχίας, αναφέεται εδώ ως η συνάντηση των επιμέρους

και διάσπαρτων περιπλανώμενων ατομικότητων που παραδέρνουν στο σώμα της κανονικότητας, με την δυνατότητα μετατροπής τους σε οικουμενική παρέκκλιση που θα αποκτήσει χαρακτηριστικά καθολικής εξαίρεσης από την ροή της κανονικότητας.

Η επαναστατική στιγμή λοιπόν, ως το εφαλτήριο μιας εν δυνάμει επαναστατικής διαδικασίας που θα δράσει διασταλτικά για τα όρια του ορίζοντα της καπιταλιστικής κυριαρχίας, συνιστά την συνάντηση οργανωμένων αν και διάχυτων παρεκκλίσεων, που συγκροτούνται σε πολιτικό, κοινωνικό και πολιτισμικό επίπεδο ως η εγγενής αποδόμηση των ερεισμάτων που συνέχουν το κανονιστικό πλαίσιο αυτοπραγμάτωσης του καθεστώτος.

Η επαναστατική στιγμή, δεν αποτελεί κεραυνό εν αιθρία, δεν αποκαλύπτεται ως αυθόρμητη έκρηξη οργής, όπως ταυτόχρονα δεν δρομολογείται ως η φυσική εκπλήρωση του ιστορικού κύκλου της κανονικότητας. Οι πολιτικά οργανωμένες συναντήσεις αρνητών του καθεστώτος, που με την σκέψη, την δράση και την ίδια τους την κίνηση δημιουργούν τον χώρο και τον χρόνο σε ολική ρήξη με τα ρολόγια του καθεστώτος, είναι που κυοφορούν την επαναστατική στιγμή ως την μετατροπή του συσσωρευμένου φορτίου παρέκκλισης, σε ένα πρωτόγνωρο και εν πολλοίς αδιανόητο πέρασμα στον μη συντελεσμένο κόσμο, που ήδη οικοδομείται στα σπλάχνα του παρόντος, ως άρνησή του. Η επαναστατική στιγμή, δεν αναμένεται και δεν προκύπτει. Μόνο πραγματοποιείται. Ως η υλική αποκρυστάλλωση την δυνατότητας επαναστατικής υπέρβασης του υφιστάμενου και της πιθανότητας αυτή να συναντηθεί με τις κατακερματισμένες αρνήσεις, που εκβάλουν από τα σώματα των απόκληρων του καθεστώτος.

Revolutionary Refugee: The Case of Lesbos

Salim Nabi

CITS Student Researcher

Canada

This paper intends to deal with the following question: Can a refugee become a revolutionary subject?

To this end one must answer the question: What constitutes a revolutionary subject in our century?

In order to answer the latter question one must propose a way of understanding the subject in our century, and to this end, one must propose an understanding of what constitutes the subject.

In this paper it will be argued against the traditional conceptions of subject and even Heidegger's self-hood in its ontological constitution via the argument which states – with psychoanalysis, Badiou and Heidegger's student and critic Marten – that subjectivity and selfhood is constituted in the encounter of and with the other. Thereafter, the case of refugees on Lesbos will be investigated insofar that the island will be considered as a borderized space wherein Agamben's state of exception is in force, yet with the challenging outcome that the refugee is not Homo Sacer, but rather, post-Homo-Sacer insofar that she is not killable, but she is condemned to living without the possibility of subjectivity; she is condemned to living without life. Against the backdrop of this situation which is perpetuated by national, transnational, and non-governmental re-enforcement of this condition of the refugee, solidarity networks that are both local and international have opened up the horizon for a revolutionary subjectivity that may be a defining element of revolutionary efforts in twenty first century as refugee situations will increasingly diverse sets of refugees.

Maria Nikolakaki

“Reflection on the revolutionary moment: a dialectic materialist approach”.

Social revolutions are not coup d' états launched and instigated by the impulsive spontaneous actions of some guileful or enlightened minority at some accidental space and time. Revolutions are the necessitated cracks in the continuity of the

historical space-time, in which the acceleration in the flow of history is achieved as a leap-like transition from the old social order to a new quality. They are materialized with the active involvement of masses of people for the solution of vital problems resulting from the main and consequential contradictions of the prevailing order, whose radical overthrow and negation-dialectical sublation (*Aufheben*) is a matter of life and death for them. According to Marx, they are the locomotives of history and the feast of the oppressed.

A precondition necessary for the outbreak of the socialist revolution is the revolutionary situation, which is the sum total of objective conditions expressive of an economic and political crisis in a given social system that determine the possibilities of a social revolution.

The revolutionary situation is an objective fact that exists, as Lenin emphasised, when the following conditions occur simultaneously:

“1. The inability of the ruling classes to maintain their rule in an unchanged form (...) for the revolution to break out, it is not sufficient that “the lower strata do not wish to”, but it is also necessary that “those at the top are unable” to live as they had before.

2. A deterioration, greater than usual, in the privation and misery of the oppressed classes.

3. For the reasons above, a significant increase of the activity of the masses, which in “peaceful” times would allow themselves to be robbed quietly...”

The uprising of the Bolsheviks occurred at a time of a prolonged revolutionary situation, in which the central state authority had virtually collapsed, while all other political forces (right and left), moving in the strategic objectives limits of the ruling classes were unable to make the country governable (unable to take the country off war, give land to farmers, to address the national issue, let alone abolish class exploitation of workers), which manifested their historical bankruptcy.

In this presentation, I will present the formation of the revolutionary situation of the Russian Revolution, within the framework of historical materialism.

Aspects of Communism and the "Essential Contradiction": Understanding Communism in the Era of the New Technologies

Giannis Ninos

In this article, I will try to elaborate on specific aspects of communism that may be defined through the modern technological developments. In his book *The Logic of History*, V.A. Vazulin describes the ascending relation between productive forces and

production relations. According to Vazulin, communism is considered as the stage of contradiction in which the productive forces are transformed directly into productive relations and vice versa. Specifically, from the viewpoint of productive forces the automation of production is becoming even more dominant, while from the viewpoint of production relations the social character of labor is gradually becoming a social necessity and the labor itself is becoming a creative scientific and cultural activity. Using as a methodological tool, the Hegelian "essential contradiction", which is the innermost core of the historicity of dialectics, my attempt will be to portray the basic features arising in the state of contradiction of social reality, otherwise in the state of communism.

In my opinion, the gradual and accelerating networking of countless spheres of reality, with the development of the Internet of Things (IoT), the rapid development of automation as seen in robotics, cybernetics, biotechnologies and Artificial Intelligence (AI), outlines in an unprecedented way, the possibilities of the positive communist perspective. In the context of these tendencies, communism appears not only as the stage of interpenetration between productive forces and production relations, but as a new qualitative human condition in which every aspect of the social whole is directly transformed into its opposites. Thus, communism appears as a unified global organism, as a global social neural network. I believe that the ventures that are oriented towards an ever growing systematic and positive description of communism should be of significant importance to future political struggles and revolutions.

Giannis Ninos is a Philosophy PhD candidate in the Technical University of Crete. He has studied Cinema and Audiovisual in Université Paris 1 Panthéon-Sorbonne. He also holds a Master's Degree in Cinema Aesthetics and a Master's Degree in History of Philosophy from the same university. He has published various articles and given talks about philosophy, methodology of science, anthropology and sociology. He has taken part in the conferences "The logico-historical theory of V. A. Vazulin and the progressive development of humanity" held in Moscow and "Cultural-Historical, Activity and Sociocultural Research at Times of the Contemporary Crisis: Implications for Education and Human Development" held in Crete.

**Russian Revolution Centenary:
Reflections on the 21st Century": Επαναστατική στιγμή**

Βέρα Ξηρόπητα

Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο, Τμήμα Αρχιτεκτόνων Μηχανικών
Υποψήφια Διδάκτορας στην Σχολή Αρχιτεκτόνων Μηχανικών
Ελλάδα

Η οκτωβριανή επανάσταση αποτέλεσε οριακή στιγμή για αλματώδεις μεταβολές σε όλο το φάσμα των κοινωνικών, πολιτικών και πολιτισμικών εκφάνσεων της ιστορίας. Η επανάσταση ως διαρκής στιγμή που μετεωρίζεται ανάμεσα στο παρελθόν και το μέλλον και ταυτόχρονα διενεργείται στο ενεργό παρόν αντικατοπτρίζεται με τον πιο έκδηλο τρόπο στην Οκτωβριανή επανάσταση.

Από αυτή την σκοπιά ο «Κόκκινος Οκτώβρης» διατηρεί αμείωτη τόσο την πολιτική ένταση που κόμισε στο κοινωνικό προτσές όσο και τους συμβολισμούς που ενυπάρχουν και συσσωματώνονται ακόμη και σήμερα σε κάθε μικρή η μεγάλη εξεγερσιακή στιγμή. Ειδικά στον σύγχρονο καπιταλισμό και στην εκφορά αυτού μέσα από την σύγχρονη πόλη σε κρίση, που είναι στενά συνυφασμένη με γεωγραφίες κοινωνικής περιθωριοποίησης, κρατικής βίας και καταστολής το πρόταγμα της εξέγερσης αναδύεται στο κέντρο της κοινωνικής και πολιτικής διαβούλευσης των κινημάτων ως αναπόσπαστη πλευρά τους.

Μέσα από τις συναρθρωμένες περιφράξεις του καθεστώτος νέες μορφές αντίστασης αναφύονται, αντιστάσεις που είναι στενά συνδεδεμένες με χειραφετητικές συλλογικές δράσεις, που αμφισβητούν την πολύμορφη χωρική τάξη και διεκδικούν μέσω κοινωνικών και πολιτικών πρακτικών την επανοικειοποίηση της πόλης δηλαδή την ανακατάληψη της πολιτικής.

Αν η επανάσταση του Οκτώβρη ήταν το πέρασμα από το εφικτό προς το ανέφικτο, οι σύγχρονες εξεγέρσεις συνιστούν το κατώφλι που αποπειράται να διαρρήξει το χωρικό και χρονικό συνεχές θέτοντας σε αμφισβήτηση τις γραμμικές ταξινομήσεις «μια πόλης των θυλάκων».

Δεσπόζων παράδειγμα που αναμετράται με την ιστορία , τις ήττες και τις νίκες του εργατικού κινήματος και έλλογα και με τα μηνύματα που η οκτωβριανή επανάσταση ακόμη εκπέμπει, συνιστά η εξέγερση στην πόλη του Φέργκιουσον στο Μισούρι των ΗΠΑ το 2014 που πυροδότησε το κίνημα “Black Lives Matter”, στο σώμα του οποίου συμπυκνώνονται όλα εκείνα τα δομικά αλλά και δυναμικά στοιχεία που αποκαλύπτουν την πραγματωμένη κρίση του αστικού χώρου και φέρουν το ζήτημα της εξέγερσης με πολλαπλούς τρόπους και συμβολισμούς στο κέντρο της θεωρητικής και πολιτικής συζήτησης.

Η Οκτωβριανή Επανάσταση ως η κορυφαία των πρώιμων σοσιαλιστικών επαναστάσεων και η σημασία της για τις επερχόμενες νικηφόρες επαναστάσεις.

Δημήτρης Πατέλης

Θεωρητικά και μεθοδολογικά ζητήματα της εξέτασης της νομοτελούς διαδικασίας της κοσμοϊστορικής επαναστατικής μετάβασης στην ενοποιημένη ανθρωπότητα ως τύπο κοινωνικής ανάπτυξης, υπό το πρίσμα της Λογικής της Ιστορίας. Από το γίνεσθαι της ανθρωπότητας στην καθ' αυτό ανθρώπινη ιστορία. Η ιστορική ανάπτυξη των αντικειμενικών και υποκειμενικών όρων και ορίων αυτής της επαναστατικής μετάβασης. Αφετηριακό επίπεδο ανάπτυξης του κοινωνικού χαρακτήρα της παραγωγής και το αντίστοιχο επίπεδο ανάπτυξης του υποκειμένου της επανάστασης (οικονομικό, κοινωνικό, θεωρητικό, ιδεολογικοπολιτικό, πολιτισμικό, οργανωτικό κ.ο.κ.).

Για τη διάσταση αναγκαίων και ικανών όρων: 1. για το ξέσπασμα της επανάστασης, την άρνηση-ανατροπή της κεφαλαιοκρατίας, την κατάκτηση της πολιτικής εξουσίας από την συγκροτημένη σε υποκείμενο εργατική τάξη και τους συμμάχους της και τη συντριβή του αστικού κρατικού μηχανισμού και 2. για τη θετική δρομολόγηση της σοσιαλιστικής οικοδόμησης με προοπτική τον κομμουνισμό.

Θεωρητική και μεθοδολογική σημασία τύπων συσχέτισης ιστορικού και λογικού, ως προς την θέση και το ρόλο της συγκεκριμένης ιστορικής πορείας αυτής της μετάβασης, σε σχέση με την περιοδολόγηση: 1. του γίνεσθαι της ανθρωπότητας

ως ολότητας, 2. της κεφαλαιοκρατίας ως ολοκλήρωσης της διαμόρφωσης της ανθρώπινης κοινωνίας και 3. της ωριμότητας της ανθρώπινης κοινωνίας ως προς α) τη συνολική μετάβαση της ανθρωπότητας & β) τη δρομολόγηση συγκεκριμένης ιστορικής πορείας της μετάβασης μέρους της κοινωνίας (ομάδας χωρών).

Αρχική περιοδολόγηση στη Λογική της Ιστορίας και ιστορική εμπειρία της επανάστασης και της διαπάλης της με την αντεπανάσταση στην ΕΣΣΔ και στις υπόλοιπες χώρες του υπαρκτού σοσιαλισμού. Ανάγκη αντικειμενικής, συγκεκριμένης ιστορικής και θεωρητικής διερεύνησης της εμπειρίας σοσιαλιστικής οικοδόμησης. Ιστορική ιδιοτυπία της οικονομίας και της κοινωνίας της τσαρικής Ρωσίας και των αποικιών της. Ρωσο-Ιαπωνικός πόλεμος και Α' Ιμπεριαλιστικός Παγκόσμιος Πόλεμος, επανάσταση και αντεπανάσταση 1905-1907, αστικοδημοκρατική επανάσταση του Φεβρουαρίου του 1917 και σοσιαλιστική επανάσταση του Οκτωβρίου του 1917. Πόλεμος πολιτών και ξένη ιμπεριαλιστική επέμβαση. Νέα Οικονομική Πολιτική (ΝΕΠ) και πρώτα πενταετή σχέδια. Κολλεκτιβοποίηση και εκβιομηχάνιση (βεβιασμένη επίσπευση). Προετοιμασία για τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Αντικομιντέρν άξονας και εμπλοκή στον πόλεμο. Υποχώρηση και αντεπίθεση μέχρι τη συντριβή του άξονα. Τα κληροδοτήματα του Β' Π.Π., αντιαποικιοκρατικός αγώνας και στρατόπεδο χωρών του σοσιαλισμού. Οι επαναστάσεις σε Κίνα, Κορέα, Ινδοκίνα, Κούβα, Νικαράγουα. Μεταπολεμική ανοικοδόμηση. Εκτατικός και εντατικός τύποι ανάπτυξης. Η βασική αντίφαση του σοσιαλισμού και οι ιστορικές επιπτώσεις της επίλυσης ή της μη επίλυσής της. Διέξοδος στο διάστημα και τεχνολογική υπεροχή στην υπηρεσία της ψυχροπολεμικής ισορροπίας του τρόμου. Αδιέξοδα από την μη επίλυση της βασικής αντίφασης. Αλληλεπίδραση μεταξύ σοσιαλιστικών χωρών και με τον κεφαλαιοκρατικό περίγυρο. Η κλιμάκωση της αστικής αντεπανάστασης και της κεφαλαιοκρατικής παλινόρθωσης.

Ανάγκη ανάπτυξης της επαναστατικής θεωρίας και μεθοδολογίας μέσω: 1. της διακρίβωσης της περιοδολόγησης της κεφαλαιοκρατίας (ανάδειξη νέου σταδίου σε επίπεδο παγκόσμιας πολιτικής οικονομίας και κοινωνικής θεωρίας). 2. της διακρίβωσης της περιοδολόγησης της επαναστατικής διαδικασίας, βάσει του βαθμού ωρίμανσης των αντικειμενικών και υποκειμενικών όρων με κριτήρια: το επίπεδο ανάπτυξης του κοινωνικού χαρακτήρα της παραγωγής, της θέσης και του ρόλου των αποσπώμενων δια της επανάστασης χωρών, ομάδων χωρών κ.ο.κ. στον παγκόσμιο

συσχετισμό δυνάμεων, το εκάστοτε είδος-τύπο του υποκειμένου της εργασίας και της επανάστασης. Η συμβολή του Β. Α. Βαζιούλιν. Αναγκαιότητα διάκρισης πρώιμων, ώριμων και ύστερων επαναστάσεων και αντίστοιχων τύπων σοσιαλισμού. Θεωρητική, μεθοδολογική και προγραμματική (στρατηγική και τακτική) επάρκεια ή ανεπάρκεια συγκρότησης του υποκειμένου της επανάστασης.

Κριτική αναφορά σε αστικές και μικροαστικές αντιλήψεις για την Οκτωβριανή Επανάσταση και το σοσιαλισμό.

**Nationalism, Internationalism and Anti-war Mobilization in Greece, 1912–1924:
the Turmoil of the 1910s, the Impact of the Russian Revolution and the
Emergence of Communist Politics**

Nikos Potamianos

A peculiarity of the Greek socialist movement is that the Communist party prevailed almost absolutely over small social-democratic groups from the interwar years up to 1974. This should be attributed, alongside other factors, to the timing of the emergence of socialist politics: the Socialist Workers' Party was founded in 1918, and it was from the outset under the strong influence of the October Revolution. One of the ways the Bolshevik paradigm influenced socialist politics in Greece was through the dissemination of anti-nationalist and anti-war theses. An important part of the struggle inside the Socialist Workers Party concerning its 'bolshevization' revolved around the various dimensions of the national question. This paper presents the development of internationalism in Greece during the 'war decade', culminating in the anti-war propaganda of KKE in 1918-1920. It also illustrates the extent to which this development constituted a significant break with the past of Greek radicalism: before 1915 radicals were overwhelmingly patriots, fully accepting the "Great Idea" of Greek irredentism. The factors that created a favourable environment for the influence of the militant anti-nationalist politics of the Russian revolution included the renegotiation of national bonds after the Balkan Wars; the hardships of a prolonged war period that hurt

the popular households and contributed to the decline of their standard of living in the 1910s; and the available political repertoire for the articulation of popular discontents. Short CV: Currently an adjunct lecturer of modern and contemporary history in University of Crete and a scientific consultant in IME-GSEVEE (Small Enterprises' Institute of the Hellenic Confederation of Professionals, Craftsmen and Merchants). I have published more than 20 articles in Greek, English and American journals and edited volumes, as well as two books in Greek: The 'noikokyratoi'. Shopkeepers and master artisans in Athens 1880-1925, Crete University Press, Heraklion 2015; and 'Noble pachyderms' and 'suffering workers'. Topical histories from the beginnings of the twentieth century, Assini editions, Athens 2016. My forthcoming book is a social history of the carnival of Athens in 1800-1940.

Reflections on the Cultural Turn in Labor Historiography of Turkey

İbrahim Sarıkaya

The Atatürk Institute for Modern Turkish History - Boğaziçi University

PhD Candidate Turkey

Postmodernist and poststructuralist theories had totally changed the social theory by the mid 1980s. Cultural turn which is the reflection of these theories in the labor history field led to a methodological and epistemological turmoil until the mid 2000s. The perspective of "class as a primary focus" was abandoned in the historical analysis. Labor history's basic parameters were criticized or deconstructed by gender, race and ethnicity oriented approaches. As a result, cultural turn led to declining interest in labor history.

Labor history of Turkey was an exception of this trend. Labor historians of Turkey first met with Thompson's approach in these years and produced a large number of sophisticated works with Thompson's perspective.

In this paper, I will make labor history literature review of books and articles produced between mid-1980s and mid-2000s in Turkey. I will try to answer these questions: How cultural turn affected labor historiography of Turkey? Do cultural and

discursive practices take material interest's place in these works? In what ways, do criticisms of class as an analytical category prepare a base for identity politics?

I argue that, in labor historiography of Turkey, there is no work that take class as a purely linguistic or cultural category. In the light of the above questions, I will explain the peculiarity of the labor historiography of Turkey in terms of cultural turn.

**What's Left of the Russian Revolution's Global Imaginary at 100:
China and Cuba in an Era of Resurgent Revolution and (New) Authoritarian
Revanchism**

Eric Selbin

Southwestern University

Professor of Political Science and Holder of the Lucy King Brown Chair
USA

If 100 years on the bold visions of Russia's 1917 revolutionaries have been obviated by the brutality and stultifying bureaucracy of the Soviet Union, Russia 1917-24 was an inspiration and aspiration for millions of people around the world. It is a momentous time with regard to revolution. If Mexico was the first great social upheaval of the 20th Century, Russia's 1917 revolution insistent on social justice for all and the collective ownership of the means of production was a moment, a clarion call, a space and place which fueled the global revolutionary imaginary and echoes still. If it is China that brings revolution into the Global South and Cuba which makes it contemporary, their debt to the early days of the Russian Revolution remain clear, and they nominally reflect it yet. In the 1990s/early 2000s, it was fashionable to declare revolution dead, a roughly two hundred year run from 1789 to 1989 over. Yet at least since 2009 in Iran and December 2010 in Tunisia, then around the Mediterranean and elsewhere, such claims seem suspect at best. In an age of resurgent revolution (where Russia 1917 remains a reference point) and authoritarian revanchism, Deleuze & Guattari (assemblages; rhizomes), Escobar (redes), Guattari (transversal), Khasnabish (insurgent imaginaries),

Tsing (zones of awkward engagement), as well as some identified as fourth generation theorists of revolution might offer useful ways forward.

BIO: Eric Selbin is a political sociologist whose primary research interests are revolutions and related forms of collective socio-political behavior as well as International Relations Theory. His most well-known work, which has been translated into Arabic, German, Spanish, and Turkish and published in India, is *Revolution, Rebellion, Resistance: The Power of Story* (2010); his book *Modern Latin American Revolutions* (1993; 1999) has often been used in courses in Latin American Studies and contentious politics. His book with Pace University Professor Meghana Nayak, *Decentering International Relations*, has been described as part of the decolonial turn in International Relations theory. Selbin holds a Ph.D from the University of Minnesota and is Professor of Political Science at Southwestern University, where he has held appointments as Brown Distinguished Professor (1999-2003), University Scholar (2006-14), and since 2014 the Lucy King Brown Chair, one of six endowed Brown Chairs at Southwestern. In 2013, Selbin was appointed a research fellow at the Teresa Lozano Long Institute of Latin American Studies (LLILAS) at the University of Texas at Austin; previous appointments include Umeå University in Sweden (2003-2006) and Tallinn Postgraduate Summer School in Social and Cultural Studies (2012).

Political Education in the 20th and 21st Centuries:

From the International Lenin School to Left Forum and Facebook

Helena Sheehan

What was the International Lenin School? What role did it play in the world communist movement? Who were its teachers and students? What was its curriculum? Why was it so clandestine? What was its modus operandi? What were the consequences of transgression? How did the Comintern school differ from its post-Comintern incarnation?

Who were the Irish communists who were sent to the ILS? What did they study? What sort of lives did they lead in Moscow? How did Larkin's relations with Comintern impact on Irish communists at the ILS? What was their fate during the purges? What happened during chistkas? How did the experience of Irish communists at the ILS differ in the post-Comintern period?

What sources are available to shed light on these questions? Which archives are accessible and which are still inaccessible? How much personal testimony is available? What secrets have been revealed? What is still hidden? Why? What conclusions can be drawn at this stage?

How has political education changed for activists in the 21st century? What has been gained and what has been lost in the transition from disciplined communist party classes to the free-wheeling mega-conferences and social media interactions that fill that space today?

Helena Sheehan is Professor Emeritus at Dublin City University. She is author of many articles, chapters and books, such as *Marxism and the Philosophy of Science: A Critical History*, *Has the Red Flag Fallen?*, *European Socialism: A Blind Alley or a Long and Winding Road?* *Irish Television Drama: A Society and Its Stories* and *The Syriza Wave* as well as the introduction to NI Bukharin's *Philosophical Arabesques*, discovered buried in a Kremlin archive. She did two stints at the International Lenin School in Moscow. She has lectured in many parts of the world, including the USSR, GDR, Yugoslavia, USA, Mexico, Greece and South Africa. Her forthcoming book *Navigating the Zeitgeist* will appear in 2018. She has been active on the left for more than 50 years.

**Επανάσταση και αντεπανάσταση
στην ιστοριογραφία της Ρωσικής Επανάστασης**

Γιάννης Σκαλιδάκης

Η ιστοριογραφία της ρωσικής επανάστασης τις τελευταίες δεκαετίες έχει ακολουθήσει τις γενικότερες ιστοριογραφικές τάσεις. Η παλιά πολιτική ιστορία γονιμοποιήθηκε από

την κοινωνική ιστορία στη δεκαετία του '60 και πέρασε μετέπειτα από τον αστερισμό του μεταμοντερνισμού για να καταλήξει σε μια νέα σύνθεση πολιτικής και κοινωνικής ιστορίας, γνωστή ως «νέα πολιτική ιστορία». Στην ανακοίνωση αυτή θα εξετάσουμε τις έννοιες της επανάστασης και της αντεπανάστασης σε σημαντικές μελέτες για τη ρωσική επανάσταση, με έμφαση την παραγωγή της τελευταίας εικοσιπενταετίας, που σημαδεύεται και από το τέλος της Σοβιετικής Ένωσης. Η κεντρική μας υπόθεση είναι πως η αμφισβήτηση της αναγκαιότητας της επανάστασης ως απελευθερωτικής κοινωνικής διαδικασίας είναι προγραμματικό στοιχείο του αναθεωρητικού ρεύματος. Περαιτέρω, πως αυτή η επιχείρηση «αποκαθίλωσης» της επανάστασης οδηγεί αντικειμενικά, με διάφορους τρόπους και σε διαφορετικούς βαθμούς, στην ιστορική αποκατάσταση της αντεπανάστασης. Η ιστοριογραφία της ρωσικής επανάστασης κατέχει κεντρική θέση σε αυτή τη διαμάχη.

Θα προσπαθήσουμε, τέλος, να δείξουμε πως αυτή η ιδεολογική διαπάλη επηρεάζει συνολικά την ιστορική έρευνα τόσο σε επίπεδο ερωτημάτων και ερμηνευτικών σχημάτων όσο και σε επίπεδο μεθοδολογίας και να θέσουμε προβληματισμούς για το ζήτημα της βαρύτητας της πραγματολογικής τεκμηρίωσης σε σχέση με μια «ιδεοκρατική» εξέταση της ιστορίας.

Ο Γιάννης Σκαλιδάκης είναι ιστορικός, διδάσκων στο Τμήμα Πολιτικής Επιστήμης του Πανεπιστημίου Κρήτης.

Between Utopia and Reality: Justice in the Russian Revolution

George Sotiropoulos

International School of Athens

International Baccalaureate teacher

This paper approaches the Russian Revolution from the perspective of a critical theory of justice. Its main thesis is that the notion of justice can be used as a critical tool for

understanding the historical development of the revolution, from its outbreak in February 1917 to the rise of the Stalinist regime about 10 years later. The Russian revolution was an experiment of world-historical proportions, which concerned the production and consolidation of a new, socialist regime of justice. This goal, amidst a very difficult historical conjuncture, required of the young revolutionary regime to go through the dialectic of utopia and pragmatism, which, it will be argued, is a constitutive aspect of justice during periods of revolution. Ultimately, despite some impressive achievements, the Soviet Republic failed to its historical task. On the sociopolitical level this was expressed in a twofold failure: (a) to strike a balance between democracy and dictatorship; (b) to establish a viable model of socialist relations on the level of production. The role played in the overall process by the leading political agents of the new revolutionary regime, the Bolshevik party, has been important and ambivalent. To sustain this argument, my paper examines the assumptions concerning justice, power, class interest and class domination prominent within the Bolsheviks and shows their formative influence in the latter's actions and policies. In the end, it will be argued that the proposed perspective along with contributing to a critical understanding of the failures of the revolution helps bring out its living legacy.

**AUTHORITARIAN POPULISM AS COUNTER-REVOLUTION:
STUART HALL ON THATCHERISM**

Kenneth Surin

Professor at Duke University

The election of Thatcher as prime minister in 1979 was a decisive turning-point for the left. Her project-- it was nothing less than this, as Stuart Hall was one of the first to realize —was aimed ultimately at a complete overturning of the postwar rapprochement between labour and capital. It became clear that Thatcher and Reagan had embarked, with an increasingly confident single-mindedness, on a political project that was to be epochal in its ultimate reach.

The waning Keynesian accord that had prevailed since the end of the war was now being supplanted by an emerging neoliberalism, and Hall was its earliest theoretical cartographer.

Hall is of course credited with coining the emblematic term “Thatcherism” even before Thatcher was elected. He was soon recognized as the foremost analyst of the intellectual-cultural formation whose label is now indelibly associated with her name. The label “Thatcherism” designates a populism combining a then new-fangled economic neoliberalism (the crackpot ideas of Milton Friedman—based on the premise that just about any macroeconomic problem could be resolved by tweaking the money supply-- were being installed in a position of official primacy where the economy was concerned, in the UK and US, and not just in the Pinochet-ruled Chile admired by Friedman), along with an atavistic social authoritarianism, as evidenced by Thatcher’s braying refrain “We need a return to Victorian values”, etc.

In dealing with Thatcherism and its legacies, Hall broached the key topics of our time: cultural coding, policing, implicit racism, immigration and diaspora, the role of television, neoliberalism. The reader who followed his treatment of these topics soon realized that while Hall eschewed an explicit systematicity in his presentation of this material, there was nonetheless a powerfully implicit coherence in his work: the treatment of Thatcherism was therefore inextricably bound-up with the analyses he provided of cultural coding, policing, implicit racism, “moral panics”, immigration, neoliberalism, and so on.

My paper will show what was distinctive about Hall’s analysis of Thatcherism.

Decolonize the mind.

VIKASH TANDON

MARCUS GARVEY PAN AFRIKAN UNIVERSITY, UGANDA

Pedagogic Animator and Social Activist;

RESEARCHER AND INDEPENDENT WRITER UK

Decolonize the mind. Towards a celebration of the contribution made by Prof Ngugi Wa Thiong'o and the late Prof Nabudere (AUTHOR OF AFRIKOLOGY - AN EPISTEMOLOGY). Post Brexit AND Trump the politics and 'culture' of the fear of the other has taken new forms in the rich north. Lessons from the experiences of the Russian Revolution between 1917-1930 need to be revised and reformulated to resist the anglophone hydras of imperialist colonial mind-sets.

The Dialectical Revolution: Lenin on Hegel

Bartosz Wójcik

The Institute of Political Studies. Polish Academy of Science
Research Assistant

The presentation aims at investigating the mutual, dialectical mediation between Hegelian speculation and Leninist theoretical practice. It was inspired by the anecdote about Lenin who, having seen all European Social Democratic parties adopting the “patriotic line” that condemned proletarians to fratricidal violence after the outbreak of World War I, decided to retreat to countryside to read Hegel's "Logic". In desperation, during intense theoretical work on Hegel, Lenin was able to recognize the unique chance for revolution (a fact that belied the evolutionary historicism of the Second International).

This brings up certain questions: how far did Lenin's reading of Hegel influence his own heterodox theory of revolution (“the weakest link in the chain”)? Did this return to Hegel open the way to the Leninist event? The attempt to address these questions will be supplemented with reflections on the other side of the dialectical interaction, namely, on the Lenin's lessons for understanding Hegel's philosophy. Lenin in the "Philosophical Notebooks" tried to read Hegel “materialistically”, anticipating classical Lukács' and Dunayevskaya's interpretations of Hegel's dialectic and even contemporary readings (for example Slavoj Žižek's or Stathis Kouvelakis'). Perhaps it

was Lenin, not Marx, who “discovered the rational kernel within the mystical shell” of Hegelian dialectic, and showed more understanding of it than his great predecessor. I will combine these two moments and try to deduce what lessons Hegel-Lenin (i.e. authentic dialectical materialism) gives us concerning the possibilities of radical social change – revolution – in the epoch of late neoliberal capitalism. Ultimately, the old Leninist question of “what is to be done?” remains. Maybe the answer is: go to countryside to read Lenin?

Bartosz Wójcik, M.A. – philosopher, dialectical materialist, research assistant in The Institute of Political Studies PAS. He writes doctoral dissertation on Hegel’s social philosophy.
